

שלומית אמיר (מימין) גנבה את ההצגה בשבוע האופנה ה'שראלי' שנערך בדרום אפריקה

דחה. "אהבים שם דוגמניות זרות, ואותי בפרט. לכן אנו מתעדים לעבור לגור לתקופת-מה במינכן. מחכה לי שם עבודה רבה, ואני כבר גורא רוצה לדעת גר-מנית." היא מוסיפה בעברית ב-מיבט צרפתי. אך לפני כן יש להם תוכנית לקפוץ לישראל ול-רדת את דירת-הגג החדשה שרכשו בהרצליה, בפריטים יפים ורבים שרכשו בפאריס.

הרומן של שבוע-האופנה ה'ישראלי' בדרום-אפריקה הת-

אופנה לבורים

חיל עוד לפני 12 שנה, אך מתוך זמן קצר בגלל בעיות של מכס גבוה, מיגבלות רשיונות הייבוא והקשיים שהועמדו אז ב-

מתקיימים בפאריס, ובהרבה תצור גות'קולקציה.

בזמן האחרון מבלה שלומית ימים רבים בגרמניה, לרגל עבו-

לומית אמיר, הדוגמנית הישראלית התמירה, גנבה את ההצגה בשבוע-האופנה הישראלי שהתקיים במלון טאור במרי-נו-לה-באס. שנועד להביא את התוצרת הישראלית לארץ הבורים.

שלומית אמיר-טסייה, הנשואה לצלם-האופנה הצרפתי מישל טסייה, והחיה בפאריס, נשלחה במיוחד על-ידי מעצב-האופנה גידעון אוברוון, כדי להדגים את בגדי הים והחוף שלו.

"היתה לו סיבה טובה לשלוח אותה", אמר שמאי פרוסט, בעל החברה המייצגת את אוברוון בדרום-אפריקה. "שלומית היא די נמית ושובבה. הקניינים לא הפ-

סיקו להתפעל ממנה. הם רק ראו את בגדיהם עליה, וכבר היו הוד מנות."

הטלוויזיה עטה עליה וצילמה אותה מכל הזוויות האפשריות. אך זהו עדיין אפס-קצהו של הצלח-תה, כי שלומית הוזמנה לצילומי פירסומת עבור חברת-התעופה ה'דרום-אפריקאית', וכתבה-עת דר-לינג הזמין אותה לצילומי-שער וצילומי-פנים.

"בפאריס התחרות בין הדוגמניות קשה", מתוודה שלומית, "רובן אמריקאיות גבוהות-קומה, עמלקיות ממש, ולצילומים לוקי-חיים ילדות צעירות בנות 16-17. אבל אני לא מתלוננת. אני משי-תפת בכל שבועות-האופנה ה'

במדינה

מישפט

הרח חם

איום בתלונה נגד כץ

עורכי-הדין שהשתתפו

תוכנית "ריזמה" במלוויזיה

מצד לישכת עורכי-הדין

לישכת עורכי-הדין יכולה לש-רשיונו של עורך-דין, להש-תן מעבודתו לתקופת זמן קצר ולהטיל עליו עונשים נוספים. חוששים עורכי-דין עד מאוד פני הלישכה. ביחוד מפני הוועד מחוזי של תל-אביב, הידוע כי קשה במיוחד.

"אני רוצה ששמי יודע, הם וליהם לגולל ממני את רשיוני ו-ת פרנסתי ולהזיק לי מאוד", מר עורך-דין ידוע, שמסר להעו-ר הזה מיכתב מלישכת עורכי-דין, שביקש ממנו להסביר מדוע שתתן בתוכנית הטלוויזיה דיל-ה דבר אשר לדברי המיכתב, הוועד עבירה אתית. עורך-הדין ה נפחד עדי-כדי-ך, שתלש ב-ידיו את שמו ומענו מראש מיכתב כדי שלא יזוהה.

על המיכתב חתומים עורכי-דין יונתן זפרן, שהוא מזכיר ועד

אחדים ללישכת עורכי-הדין וביק-שה מזפרן שיתיר למשתתפים להופיע בתוכנית. הוא ענה לה כי אינו יכול להתיר לה דבר, אך עורכי-הדין המעוניינים צריכים לפנות אליו אישית, והוא ידון בכל מיקרה לגופו. איש לא פנה לזפרן. עורכי-הדין העדיפו לפנות לראש-הלישכה ולעורך-דין מנוסביץ, הידועים בחביבותם. עורך-הדין זפרן ידוע כמחמיר גדול בענייני אתיקה.

נראה כי לא כל מוסדות הליש-כה מאוחדים בדעתם. בעיתון ה-ארץ התפרסם מיכתב מהוועד ה-מרכזי של לישכת עורכי-הדין לוועד מחוז תל-אביב, ובו נאמר כי יתכן שאין מקום להעמיד את המשתתפים לדין, מכיוון שהם סמ-כו על היתרו של יושב-ראש ה-לישכה, וחשבו כי אינם עוברים עבירה אתית כלשהי. הוצעה פש-רה כי לא יעמידו לדין על עצם ההשתתפות בתוכנית, אלא על דברים שנאמרו בה, אם אלה פג-עו באתיקה.

ועד מחוז תל-אביב לא התרצה, והוא שלח מיכתבים המבקשים תגובת כל עורכי-הדין ממחוז תל-אביב שהשתתפו בתוכניות דיל-מה. אפילו עורך-הדין מיבי מוזר, שהשתתף בתוכנית על העיתונות, הוצג כיועץ מישפטי של עיתון, קיבל מיכתב כזה.

היחידים שטרם קיבלו מיכתבים אלה היו עורכי-הדין שלמה תר-סיה-כהן ודן אבי-צחק, שהם מ-מחוז ירושלים. אך גם לוועד זה נשלחה המלצה להעמידם לדין. נראה כי ידרשו מעורכי-הדין את ליטרת-הבשר כולה. הם יואשמו גם בהשתתפות בתוכנית וגם על הדברים שהשמיעו בה.

פירסומת אישית. אילו היו עורכי-הדין פונים מראש לוועדת האתיקה לשם קבלת רשות, כנראה שלא היו זוכים בה. אומר גולדנ-ברג: "התוכנית הושיבה את עור-כי-הדין על ספסל הנאשמים, וגר-מה להם להיראות כרודפי-בצע. חלק מהם לא הביא כבוד ללישכת עורכי-הדין", והוסיף: "אבל כמ-ר בן כי בסופו של עניין, מה שיז-כור הקהל הוא כי עורך-דין מסור יים השתתף בתוכנית טלוויזיה, ולכן הוא בוודאי עורך-דין טוב".

הלישכה מתנגדת לגישתו הסנ-סציונית של ירון לונדון בתוכנית זו. "אילו רצה לעשות תוכנית רצי-נית, היה צריך לפנות ללישכה, והיא היתה שולחת את נבחריה, שהם מומחים לענייני אתיקה ולא רודפי פירסומת אישית, והיו יוד-עים לתת תשובות חד משמעיות", טען גולדנברג. "אם רצו לעשות זאת בצורה תיאטרלית, היו צרי-כים לערוך מחקר מקיף, ולהש-תמש בשחקנים של ממש, ולא בעורכי-דין — כפי שהדבר נע-שה בסרטים."

כשלושים עורכי-דין עומדים כ-עת לפני איום של תלונות בליש-כה ואפשרות של מישפט בבית-הדין המישפטי. האם יתאחדו עורכי-הדין נגד תקנון האתיקה המיושן של הלישכה, האוסר כל פירסום לעורך-דין, למרות שהדבר רק גורם אפליה בין עורכי-דין בעלי יחסי-ציבור טובים ובין אח-רים? בארצות-הברית ומדינות רבות אחרות בוטלה כבר מזמן הגבלה זו, שמוצאה מימי-הביניים, כאשר מיקצועות מסוימים נחש-בו למעולים ובעלי איכות מיוח-דת, שאין זה נאה לבעליהם לש-דל לקוחות.

האם לא הגיע הזמן שגם ישראל תאמץ לעצמה גישה חדשה זו ה-מתאימה יותר לאורח-החיים של ימינו.

יו"ר גולדנברג

מי הירשה?

חוז תל-אביב, ונחמן גולדנברג, מזכיר-הכבוד של הוועד. מכיוון חלק מעורכי-הדין שהשתתפו ב-תוכנית טוענים כי הם קיבלו ה-ר מיושב-ראש לישכת עורכי-דין, אמנון גולדנברג, להופיע בתוכנית, ואילו אחרים טוענים כי אבנר מנוסביץ, ראש ועדת-אתיקה של הלישכה, נתן להם שות כוז. פנה העולם הזה למז-יר-הכבוד, גולדנברג, כדי לברר מה נאשמים עורכי-הדין אשר היו ורחי התוכנית.

מחמירים ומקילים. "ראש לישכה לא יכול לתת רשות לע-ר עבירה אתית! כל מה שהוא מר לאלה שפנו אליו היה כי הם כוללים להופיע בתוכנית, בתנאי שלא יעברו על האתיקה. וזה כי יזיק כמו לתת קרח חם", אמר גולדנברג.

מסתבר מדבריו, כי מפיקת ה-תוכנית, שכנראה הוזהרה על כך וודם לכן, פנתה לפני חודשים

דוגמנית דרום אפריקאית נחה מ-על השימון. במיסדרונות ובי-שררה רוח של אדישות ושיעמום.

סטייל פלגמאטי

חדרי-התצוגה שטיירו היצרנים, שדרה רוח של אדישות ושיעמום.